

ΦΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησι..... Φράγκα 12
 Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἔτησι .. » 15
 Ἐν Τουρκίᾳ Ῥωμ. καὶ Αἰγύπτῳ λρ. Τ. 1
 Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ.....φρ. 26

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Δι' ἕκαστον στίχον ἅπαξ . . . . . λεπτά 40
 » » » δις . . . . . » 25
 » » » τρίς καὶ τετράκις . . . . . » 20
 » » » πεντάκις καὶ ἑξακις » 15

Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην

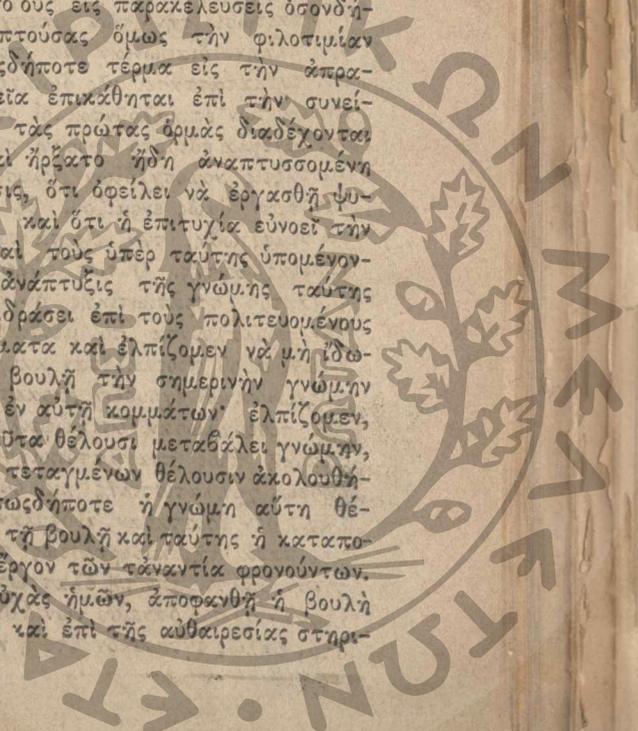
Γραφεῖον τῆς Ἔρας ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 51

Ἐκαστον φύλλον τῆς Ἔρας τιμᾶται λεπτῶν ΠΕΝΤΕ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐγγιζούσης τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ συγκρότησις ἐκτάκτου βουλευτικῆς συνόδου θέλει μεταφέρει τὸ στάδιον τῶν πολιτικῶν συζητήσεων καὶ ἀποφάσεων εἰς τὸ βῆμα καὶ εἰς ψῆφον τῆς βουλῆς ζωηρότεροι ὁσημέραι καθίστανται αἱ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ συζητήσεις, παρασκευάζουσαι τὸ ἔδαφος τῆς βουλευτικῆς ἐνεργείας. Μεγάλην ἐκ πρώτης ὄψεως παριστῶσιν ἀντίθεσιν πρὸς ἀλλήλας, καὶ αὐτόχρονην σύγχυσιν ἰδεῶν, αἱ δημοσιεύμεναι παντοῖαι γνῶμαι· ἀλλ' ἐν τῷ κυκεῶνι τῶν συγκρούσεων, τῶν ἀντιφάσεων, τῶν ἀοριστιῶν καὶ τῶν παρακρούσεων διακινώσκειται θεμελιώδης διάκρισις τῶν γνωμῶν εἰς δύο κατηγορίας, τὴν τῶν ἐχουσῶν ὡς βάσιν τὸ ἔλλογον καὶ συστηματικὸν τῆς ἐνεργείας καὶ τὴν τῶν θεωρουσῶν πᾶσαν τοιαύτην ἐνέργειαν ἐγκαίρως καὶ σκοπίμως ἀδύνατον καὶ ἀναγκαζομένης τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ καταστροφῆς ἐν ἀπραξίᾳ καὶ ἐνεργείας καταστρεπτικῆς, προτιμωτῶν τὴν ἐνέργειαν ταύτην. Εὐχερῶς νοεῖ τις ἐκ τῶν γνωστῶν σχέσεων τῶν ἐφημερίδων πρὸς τοὺς πολιτευομένους, ὅτι ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν αἱ γνῶμαι θὰ ὑποστηρικθῶσιν ἐν τῇ βουλῇ, τὰ δὲ κόμματα θέλουσι παρασταθῆ τεταγμένα εἰς δύο κατηγορίας, ὅπως καὶ αἱ γνῶμαι. Ἄν κρίνωμεν ἐκ χθεσινοῦ πολιτικοῦ δελτίου τῆς ἐφημερίδος τοῦ κόμματος τοῦ κ. Κουμουνοδούρου καὶ ἂν δώσωμεν πίσιν εἰς τὰ δόμενα περὶ τῶν προθέσεων τοῦ νῦν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ κόμματος, ἀνήκουσιν ἀμφοτέρω τὰ κόμματα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν φρονούντων, ὅτι ἄσκοπος ἢ πρὸς συντεταγμένην ἐνέργειαν παρασκευῆ, ὡς παρελευσομένης τῆς ἀνάγκης, πρὶν ἢ ἐκεῖνη συντελεσθῇ. «Πρέπει βεβαίως, λέγει τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα», νὰ ψηφισθῇ ὁ νόμος τοῦ ταμείου τῆς ἀμύνης, νὰ ἐπιβληθῶσι φόροι, νὰ ζητηθῶσι δυνάμει αὐτῶν δάνεια· ἀλλὰ πότε θέλουσι κατορθωθῆ ταῦτα; Καὶ ἂν ἐν τῷ μεταξὺ παραστῇ ἡ ἀνάγκη, καὶ ἂν ἐν τῷ μεταξὺ τὴν Ἑλλάδα ἀπειλήσωσι κίνδυνοι; Ἡ ὑπονοουμένη ἀπάντησις εἰς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας δὲν δύναται νὰ ᾔνοι ἄλλη παρὰ τὴν διαγραφείσαν ἐν πολιτικοῖς δελτίοις ἑτέρας ἐφημερίδος συναντηθείσης, ὡς παρὰ πολλῶν πιστεύεται, πρὸς τὰς γνώμας τοῦ νῦν ὑπουργείου. Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἑκάτερον τῶν κομμάτων ἐκείνων θέλει διαμαρτυρηθῆ κατὰ τῆς ιδέας, ὅτι φρονεῖ τὰ τοῦ ἑτέρου, οὐδ' ἀμφισβητοῦμεν ὅτι περὶ τὴν διαμόρφωσιν τῶν μέτρων πολλὰ δύναται νὰ ὑπάρχωσι μεταξὺ αὐτῶν διαφοραὶ· ἀλλ' ἢ

πολιτικῇ ἀμφοτέρων εἶναι οὐσιωδῶς ἡ αὐτὴ, πολιτικῇ ἐπιδιώκουσα τὴν γέννησιν ἑλληνικοῦ ζητήματος ἐκ τῆς ἀνατροπῆς καὶ τῆς ἀναρχίας καὶ ἐλπίζουσα ἐκ τῆς εὐνοίας τῆς τύχης τὴν εὐδωσιν αὐτοῦ οὕτω γεννηθέντος καὶ ἐλαχίστην, ἐπὶ ἀνθρωπίνων ὑπολογισμῶν στηριζομένην, ἔχοντος πιθανότητα ἐπιτυχίας. Ἡ ἄλλη κατηγορία, εἰς ἣν ἀνήκουσι καὶ αἱ γνῶμαι, ὑπὲρ ὧν ἀρχῆθεν ἐκηρύχθημεν, περιλαμβάνει ἄλλους ἐν τῇ βουλῇ πολιτευομένους ἐπίσης ἴσως ὡς καὶ οἱ τῆς ἑτέρας κατηγορίας διαφέροντας περὶ τὴν διαμόρφωσιν τῶν μέτρων, δι' ὧν ἐπιδιώκουσι τὴν ἔγκαιρον στρατιωτικὴν συντάξιν τῆς χώρας ὑποβαλλομένης εἰς θυσίας ἐκτάκτους μὲν καὶ βαρείας, ἀλλὰ στηριζομένης ἐπὶ εὐρύθμου ὀργανικῆς λειτουργίας τοῦ κράτους. Ἡ προδιαγραφὴ αὕτη τῆς συντάξεως τῆς βουλῆς ἐπιφοβος λίαν θὰ ἦτο πρὸς τοὺς ὀλεθρίαν θεωροῦντας τὴν πολιτικὴν τῶν ἀσυντάκτων κινήσεων, ἂν ἔδει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀναλλοίωτος· ἀλλ' ἀμφοτέρω τὰ κόμματα, τὸ τε νῦν κατέχον τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ προκάτοχον αὐτοῦ, ἀπέδειξαν, ὅτι δὲν ἔχουσιν ἰδίαις πεποιθήσεσι ἐκδίδοντα καὶ παραιτοῦντα τὰ πολιτικὰ αὐτῶν προγράμματα κατὰ τὸ ἐκάστοτε κομματικὸν συμφέρον. Τεταραγμένα ἦδη τὰ πνεύματα, ὡς ἀφῆμισηντα ἐκ τῆς κλαγγῆς τῶν ὄπλων καὶ ἀποτόμως καταληφθέντα ὑπὸ τῆς συναισθήσεως τῆς ἐθνικῆς ἀνταμιότητος, πρόθυμον τείνουσι τὸ οὖς εἰς παρακλεούσεις ὁσονδήποτε παραδόλους διαθρυπούσας ὅμως τὴν φιλοτιμίαν αὐτῶν ὡς θετούσας ὁπωσδήποτε τέρμα εἰς τὴν ἀπραξίαν, ἧς ἡ εὐθύνη βαρεία ἐπικαθῆται ἐπὶ τὴν συνείδησιν τοῦ ἔθνους. Ἀλλὰ τὰς πρώτας ὁμάς διαδέχονται νηφαλιώτεροι σκέψεις καὶ ἤρξατο ἡδὴ ἀναπτυσσομένη παρὰ τῷ λαῷ ἡ συναισθήσις, ὅτι ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ ψυχρότερον καὶ ἀνδρικότερον καὶ ὅτι ἡ ἐπιτυχία εὐνοεῖ τὴν λελογισμένην ἐνέργειαν καὶ τοὺς ὑπὲρ ταύτης ὑπομένοντας καὶ θυσιάζοντας. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς γνώμης ταύτης παρὰ τῷ κοινῷ θέλει ἐπιδράσει ἐπὶ τοὺς πολιτευομένους καὶ ἐπὶ τὰ πολιτικὰ κόμματα καὶ ἐλπίζομεν νὰ μὴ ἴδωμεν ἐπικρατοῦσαν ἐν τῇ βουλῇ τὴν σημερινὴν γνώμην τῶν δύο πολυαριθμοτέρων ἐν αὐτῇ κομμάτων ἐλπίζομεν, ὅτι, εἴτε τὰ κόμματα ταῦτα θέλουσι μεταβάλλει γνώμην, εἴτε πολλοὶ τῶν ἐν αὐτοῖς τεταγμένων θέλουσιν ἀκολουθήσει ἰδίαν γνώμην· ἀλλ' ὁπωσδήποτε ἡ γνώμη αὕτη θέλει τύχει ὑποστηρικτῶν ἐν τῇ βουλῇ καὶ ταύτης ἢ καταπολέμησις ἔσται τὸ πρῶτον ἔργον τῶν τάναντία φρονούντων. Καὶ ἂν μὲν, παρὰ τὰς εὐχὰς ἡμῶν, ἀποφανθῇ ἡ βουλὴ ὑπὲρ ἐνεργείας ἀσυντάκτου καὶ ἐπὶ τῆς ἀναρχίας στηρι-

ζομένης, εἰς τοὺς τοιαύτην πολιτικὴν ἀσπαζομένους ἀνήκει ἡ συνεννόησις περὶ τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς, οὐδεμίαν δυνάμενος ἢ ἀναμένωσι συνδρομὴν ἢ ἀνοχὴν παρὰ τῶν ἐναντίων ἂν ὄμως, ὡς εὐχόμεθα καὶ προσδοκῶμεν, ἐπικρατήσῃ παρὰ τῆ πλειονοψηφίᾳ τῆς βουλῆς ἢ πολιτικῆς τῆς ἐκτάκτου καὶ ἐσπευσμένης, ἀλλ' εὐτάκτου ἐνεργείας, μόνῃς, καθ' ἡμᾶς, ὑποσχομένης πιθανότητα πραγματοποιήσεως τῶν ἐθνικῶν πόθων, ἐπιβάλλεται πᾶσιν ἡμῖν τοῖς τοιαῦτα φρονούσιν ἢ ὑποχρέωσις τῆς ὑποστηρίξεως ἐξουσίας ἐγγυωμένης τὴν ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς ταύτης. Πολλὰ δύναται νὰ ὑπάρχωσι διαφωναίαι περὶ τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας, ὧν ἕνεκα ἢ προσωπικῆ συμπραξίς νὰ ἢ ἀνέφικτος, ἀλλ' οἱ μὴ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ συμπράττοντες ὀφείλουσι νὰ δώσωσι πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου. Οἱ ἐν τῇ βουλῇ φίλοι ἡμῶν ἀπέδειξαν κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον τινὲς τρόπων δύναται κόμμα καὶ ἐκτὸς τῆς ἐξουσίας διατελοῦν καὶ ἐν πολλοῖς διαφωνοῦν πρὸς τὴν κυβέρνησιν νὰ παράσχῃ εἰς αὐτὴν συνδρομὴν τελεσφόρον. Ἡ νῦν κυβέρνησις ἠπάτησε τὸ κόμμα ἐκεῖνο καὶ ὅμως ἕως τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς συνόδου ἔτυχε τῆς συνδρομῆς αὐτοῦ, εἰς ἣν ὀφείλει, ὅτι σήμερον διαχειρίζεται τὴν ἐξουσίαν. Τῆς συνδρομῆς ταύτης ἔτυχε καὶ ἀφοῦ κατεφωράθη ἡ ἀπάτη, πρὸ τούτου δὲ, εἴτε ἐν ταῖς γενικαῖς συζητήσεσιν εἴτε ἐν ταῖς περὶ τῶν νομοσχεδίων, ἐνθερμότερον καὶ λυσιτελεστέρον ὑπὸ τοῦ κόμματος ἐκεῖνου ὑπεστηρίχθη ἢ ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῆς φίλων. Καὶ ἡ προκείμενη κυβέρνησις, ἐνόσῃ ἐπηγγέλλετο τὴν πραγματοποίησιν πολιτικῆς συμφωνίας πρὸς τὰς ἰδέας τοῦ κόμματος ἐκεῖνου, ἐτύχωνε συνδρομῆς προβάσεως καὶ μέχρι συμπράξεως τῶν δύο κομμάτων ἐν νομοθετικῇ ἐπιτροπῇ καὶ διατηρηθείσης ἕως οὗ ἠθέτησεν ἡ κυβέρνησις τὰ ὑπεσχημένα καὶ χάριν στιγμιαίου πολιτικοῦ συμφέροντος κατεπόλεμησε τὰ μέτρα τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν συνέπραξαν οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῆς. Πολλὰ διέπραττον ἀμφοτέρω καὶ κυβερνήσεις προκαλοῦντα τὴν κατάκρισιν, πολλὰς ὑπεστήριζον νομοθετικὰς διατάξεις θεωρουμένας παρὰ τῶν φίλων ἡμῶν ἀλυσιτελεῖς· ἀλλὰ κρίνοντες οὗτοι ἀναγκαίαν τὴν ὑποστήριξιν κυβερνήσεως ὑποσχομένης τὴν πραγματοποίησιν θεμελιωδῶν τινῶν ὄρων πολιτικῆς, ἐνόουν ὅτι, ἵνα ἢ ἐφικτὴ ἢ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διατήρησις τῆς κυβερνήσεως, ὀφείλον μόνον ἐπὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐκείνων ὄρων ἢ ἀπαιτῶσι τὴν τῶν ὑπεσχημένων ἐπιτελεσθῆναι, πᾶσαν δ' ἄλλαν διαφωνίαν νὰ παροῦσι. Καίτοι ἀγνοῦντες ἐπὶ τῇ καταστάσει τῆς διοικήσεως, ἐσιώπων τὴν δὲ σιωπῆν αὐτῶν ἐπικαλοῦνται οἱ ὑπὲρ ὧν ἐγένετο εἰς ἐνδείξιν ὅτι οὐδεμία ἐδίδετο ἀφορμὴ παραπόνων. Καίτοι πολλὰς διατάξεις νομοσχεδίων ἀλυσιτελεῖς θεώρουσαν, ἀλυσιτελεστέραν ὅμως ἐνόμιζον, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν ἔθιγον εἰς τὰ θεμελιώδη, τὴν εἰς ταύτας ἀντίπραξιν διὰ τὰς συνειδήσεις αὐτῆς. Οὕτως ἐψήφισαν τὸν νόμον ἐκεῖνον περὶ ἐκτάκτου στρατιωτικῆς δυνάμεως ἐκ 200,000 ἀνδρῶν, ἐκτάκτου προκαλοῦντα τὸ μειδίωμα καὶ αὐτῶν τῶν συντακτῶν, ἀφοῦ προεκάλεσαν καὶ ἐπέτυχον τροποποίησιν διατάξεων τινῶν ἔχουσῶν χαρακτῆρα ἀναρχικόν. Ἐπίσης, ἀφοῦ προεδήλωσαν ὅτι ὀφείλεν ἡ βουλή νὰ ψηφίσῃ τὸν ἐπικρατῆ πρὸς πραγματοποίησιν τῶν δανείων ὡς ἐπιχειρήσεως χρηματιστικῆς καὶ οὐχὶ ὡς συνεισφορᾶς πατριωτικῆς, δὲν ἐδίστασαν οὐδεμίαν νὰ φέρωσιν ἀντίρρησην εἰς τὰς παρὰ τῆς κυβερνήσεως προτεινομένας διατάξεις περὶ τόκου, καίτοι, ἐπὶ τῇ ἐλαττώσει μάλιστα τοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου τοῦ δανείου τῶν 10,000,000 δρ. κατὰ 2 ἑκατοστά, καλῶς ἐγένωσκον ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀπέριψε πρότασιν

περὶ ἀμέσου πραγματοποιήσεως τοῦ ὅλου ποσοῦ ἀντιπεραιτέρω ἐλαττώσεως 3 ἑκατοστῶν καὶ προέβλεπον καὶ προέλεγον τὴν ἐκ τῆς ἀπορρίψεως ἐνδεχομένην ἐθνικὴν ζημίαν καὶ κυβερνητικὴν δυσχέρειαν. Οἱ τότε εὐγνωμόνως ἀποδεχθέντες τὴν τοιαύτην συνδρομὴν ἀποτίνοσι τὴν χάριν σήμερον ἐπικαλούμενοι τὴν ψήφισιν τῶν νόμων εἰς ἐνδείξιν, ὅτι ἐνεκρίνοντο παρὰ τῶν φίλων ἡμῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἐπικαλούμεθα τὴν ψήφισιν τῶν νόμων ἐκείνων εἰς ἐνδείξιν τοῦ τρόπου, καθ' ὃν οἱ θέλοντες τὴν ὑποστήριξιν κυβερνήσεως πρὸς πραγματοποίησιν ὀρισμένων σκοπῶν, δύνανται καὶ ὀφείλουσι μόνον εἰς τοὺς σκοποὺς τούτους ἢ ἀποβλέπωσι καὶ μὴ δὲν μὲν νὰ ψηφίζωσι ἢ νὰ ἀνέχωνται πρὸς τούτους ἀντιστρατευόμενον, μηδεμίαν δὲ νὰ παρεμβάλωσι δυσχέρειαν εἰς τὴν κυβέρνησιν ἐπὶ θεμάτων ἀσχετῶν πρὸς τοὺς σκοποὺς τούτους. Ἐπιθυμητὸν βεβαίως εἶναι νὰ μαρῶται ἐκ τῆς βουλῆς κυβερνήσις πλειονοψηφούσα· ἀλλ' ὅταν τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, δεόν ἂν ἀντικαθίστῃ τὴν πρὸς τοὺς κυβερνῶντας ἐμπιστοσύνην ἢ ἐξυπρέτησις θεμελιωδῶν τινῶν πολιτικῶν σκοπῶν διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν ὑποσχομένων τὴν ἐπιδιώξιν τῶν σκοπῶν τούτων καὶ καλουμένων συνταγματικῶς εἰς τὴν ἐξουσίαν πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῶν. Καὶ ἂν μὲν ἐπιτευχθῇ ὁ κατακρισιμὸς κυβερνήσεως πλειονοψηφούσης, οἱ μὴ ἀνήκοντες εἰς τὴν πλειονοψηφίαν εἶναι ἐπὶ παντός ζητήματος ἀδέσμευτοι περὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν κυβερνητικῶν προτάσεων καὶ τὴν παρεπομένην ἐνέργειαν αὐτῶν ἂν ὅμως καὶ ἐν τῇ προσεχεῖ ἐκτάκτῳ συνόδῳ, διὰ τὴν ἔλλειψιν πλειονοψηφίας, καταρτισθῇ κυβέρνησις δεομένη τῆς ὑποστηρίξεως τῶν μὴ συνδεομένων πρὸς αὐτὴν κομματικῶς, προαπαιτούμενον πᾶν τὸς τῆς ὑποστηρίξεως ταύτης εἶναι ἡ συνεννόησις περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς κυβερνητικῆς ἐνεργείας καὶ περὶ τῶν ἀπαιτητῶν αὐτῆς ὄρων. Ἡ συνεννόησις αὕτη θέλει προκύψει εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἐν τῇ βουλῇ γενικῆς συζητήσεως, ἂν διεξαχθῇ ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ εἰλικρινείᾳ. Γινώσκωμεν ὅτι θὰ γείνωσι προσπλάθει πρὸς παρεκτροπὴν τῆς συζητήσεως ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης καὶ πρὸς πείσιν τῆς βουλῆς, ἀλλ' ἐλπίζομεν ὅτι τῆς δημοκρατίας ἢ σαγήνης καὶ τῆς ὀχλαγωγίας ἢ πείσεως δὲν θὰ δυνήθωσι νὰ κατισχύσωσι τῆς συνειδήσεως τῶν βουλευτῶν ἐν τῇ ἐπιτελέσει ἐθνικοῦ καθήκοντος.

Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις τῆς «Ὠρας».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 14)23 Μαΐου 1877.

Τὸ μέγα νέον τῆς ἡμέρας εἶναι ἡ ἀλώσις τῆς Ἀρδαχάν ὑπὸ τῶν Ρώσων. Τὸ φρούριον τοῦτο, ὃν δευτέρως τῆξεως, καθ' ὃς ἔχω πληροφορίας παρὰ ξένων ἀρμαδίων στρατιωτικῶν, ἐφυλάσσετο ὑπὸ 7—8 ταγματῶν τουρκικῶν ἀναμικτῶν, ἧτοι ἐκ τακτικοῦ καὶ ἀτακτοῦ στρατοῦ. Οἱ Τούρκοι ἰσχυρίζονται, ὅτι οἱ Ρῶσοι τὸ προσέβαλον διὰ δυνάμεων ἀσυγκρίτως ὑπερέτερων· ἀλλ' ὁ Μουκτάρ πασῆς δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ σώσῃ ἄλλως ἢ σπεύδων εἰς ἐπικουρίαν αὐτοῦ καὶ δεχόμενος μάχην εἰς ἀνοικτὸν πεδίων, τοῦ ὅπερ εἶγεν αὐστηράτατος διαταγὰς ἢ ἀποφύγῃ ἐκ παντός τρόπου ἐμπιστευτικῶς ὅμως μανθάνω, ὅτι ἄλλη ἦν ἡ ἐπιτυχῆς αἰτία τῆς ἀλώσεως τοῦ φρουρίου· οἱ Ρῶσοι ἐπεχείρησαν τρεῖς ὀρυκτικὴν κατ' αὐτοῦ ἔφοδον, ἀλλὰ τοῖς ἀπεκρούσθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων εὐσταθῶς. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ τὸ πολυκρήθιον τῶν πολιορκητῶν καὶ ἡ ὀρμή τῆς προσβολῆς τασούτω ἐξεπύθησαν τὸν φρουρῶν Τούρκων στρατηγῶν, ἀνέψιον τοῦ ἄλλοτε ἐν Κάρς γενναίως πολεμήσαντος καὶ εἴτα ὑπὸ τοῦ περιβόητου Χασῆν φονευθέν-

τος Χουσεϊν Ἀβνῆ, ὥστε ἐγκαταλιπὼν τοὺς συμμαχητάς του ἀπέδρα τοῦ φρουρίου. Μαθόντες τοῦτο οἱ ἀξιωματικοὶ του καὶ βλέποντες ἐπερχομένην τετάρτην ἐφοδὸν ἀπειδείασαν καὶ ἐσπευσαν ἐπὶ τὰ ἔγνη τοῦ ἐνδόξου ἀρχηγῶ των φεύγοντες κακὴν κακῶς, δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ. Οὕτω δὲ οἱ Ρῶσοι ἐγένοντο κύριοι τοῦ φρουρίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ 60 περίπου τηλεβόλων, ἐν οἷς καὶ πολλὰ τοῦ Κρούτ. Ὁ Σουλτάνος μαθὼν τὰ διατρέξαντα ἐγένετο ἐκτός ἐκτουτοῦ, προσεκάλεσε δὲ ἀμέσως τὸν γέροντα Μεχμέτ-Ρουσὲτ Μουλεζίμ, ὅπως τῷ ἀναθέσῃ τὴν βεζιρσίαν· ἀλλ' οὕτως ἐδήλωσε μετὰ παρησίαις, ὅτι δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὴν θέσιν τοῦ Βεζύρου ἄνευ τοῦ Μιδάτ, ὅπερ, ὡς φαίνεται, δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὸν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου, καθόσον μέχρι τοῦδε οὐδεμία ἐγνώσθη μεταβολὴ κυβερνήσεως.

Ἐκ τῆς γλώσσης καὶ τῶν διαβημάτων τῶν ἐπανακαμφάντων διπλωματῶν εὐκόλως εἰκάζει τις, ὅτι πράγματα ἔκτακτα διατρέχουν ἐν τοῖς εὐρωπαϊκῆς ἀνακτοβουλίαις. Καθόσον δὲ ἠδυνήθη νὰ ἀνιχνεύσω, ἢ μετὰ τῆς Ἀγγλίας συνενόησις ἢ αἱ πρὸς συνενόησιν διαπραγματεύσεις τῆς Αὐστρίας εἰσι συνέπειαι, ἂν μὴ καὶ ὑπαγόρευσις, αὐτῆς τῆς Γερμανίας, ἥτις ἔχουσα συμφέρον καίριον νὰ ἐμποδίσῃ πᾶσαν ἐν μέλλοντι προσεχῆ ἢ μεμακρυσμένῳ συμμαχίᾳ τῆς Ρωσίας μετὰ τῆς Γαλλίας ἐπροκάλεσε τὴν ἐνεστῶσαν ἐν Ἀνατολῇ κρίσιν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς ἐξασθενίσεως τῆς Ρωσίας. Νῦν δὲ ἐξωθεὶ ἐπιτηδείως τὸν κόμητα Ἀνδράσσην ὅπως ρίψῃ τὸ χειρόκτιον πρὸς τὸν κολοσσὸν τῆς Ἀρκτου καὶ τούτου γινομένου θέλομεν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀκούσει τὸν πολυμήχανον διπλωμάτην τοῦ Βερολίνου ἐπαναλαμβάνοντα γεγωνυῖα τῇ φωνῇ πρὸς τὴν Εὐρώπην ὅτι πρὸ μηνὸς μόλις ἔλεγεν ἐν τῷ Γερμανικῷ κοινοβουλίῳ. «Ἐὰν διαφωνία τις ἀναφύῃ μετὰ τῶν ἡμετέρων συμμαχῶν (ἰδίᾳ δὲ ὑπὸνίττετο τὴν τριπλὴν συμμαχίαν), θέλομεν ὑποστηρίξει τὴν Αὐστρίαν καὶ θέλομεν ἐγγυηθῆ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἑδάφους τῆς».

Φίλος μου ἀξιόπιστος ἔσχε πρὸ τινων ἡμερῶν ἀφορμὴν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν μέγαν Βεζύρην· οὗτος ἦν εὐθυμὸς καὶ εἶχε διάθεσιν ὁμιλητικὴν. Πῶς σὰς φαίνονται, ὑψηλότατε, τὰ ἐν Εὐρώπῃ πράγματα, ἠρώτησεν ὁ φίλος. Ἀρκούντως εὐχάριστα, ἀπήντησεν ὁ Βεζύρης.—Τί φρονεῖτε δὲ περὶ τῆς οὐδετερότητος τῶν πλεονῶν ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν;—Ἀπαντῆσαι εἰσιν οὐδέτεροι, ἀπήντησεν αὐτῷ ὁ Βεζύρης, πρὶν ἢ ἀρχίσωσι τὸν πόλεμον.—Μετὰ ταῦτα, προσέθηκεν, ὅτι οὐδέποτε ἢ θέσις τῆς Τουρκίας ἦν καλλιτέρα ὑπὸ τε τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν στρατιωτικὴν ἔποψιν· ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Βεζύρου, τί ὁ φίλος μου φρονεῖ, ὅτι σκέπτεται νὰ πράξῃ ἢ Ἑλλάς, καὶ τούτου ἀπαντήσαντος, ὅτι ἢ Ἑλλάς φαίνεται προτιθεμένη ν' ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας, τόσῳ τὸ καλλίτερον τὸ τὸσῳ τὸ καλλίτερον, ἀνταπήντησεν ὁ Βεζύρης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Πρακτορεῖον Havas).

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 12)24 Μαΐου, ὥρα 9,45 μ. μ.—Συνεπεία διαδηλώσεων προκληθειῶν ὑπὸ τῶν σοφτᾶδων περὶ τῆς ἀλώσεως τοῦ Ἀρδαχάν, ἢ κυβερνήσις τῆς Πύλης θὰ θεσπίσῃ προσεχῶς τὴν κατάστασιν πολιορκίας ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τῷ προαστείῳ.

ΤΙΦΛΙΣ, 12)24 Μαΐου.—Ὁ ρωσικὸς στρατὸς ἐκτελεῖ μεγάλας στρατηγικὰς κινήσεις διττὸν ἐχούσας σκοπούμενον, τὸ Κάρς καὶ τὸ Βατούμ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 12)24 Μαΐου, ὥρα 9,25 μ. μ.—Ἡ πρόσφατος προσέγγις Ἀγγλίας καὶ Αὐστρίας παρέχει ἀντιμαχίαν τῇ Γερμανίᾳ καὶ τῇ Ρωσίᾳ. Ὁ κ. φὸν Βίσμαρκ προτίθεται νὰ παρατείνῃ τὴν ἐν Βερολίῳ διαμονὴν αὐτοῦ.

(Πρακτορεῖον St'phanopoli)

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 13)25—Ἀπὸ τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ ὁ πρίγκηψ δ' Βίσμαρκ ἐύρεσκειται εἰς ζωτράν ἀνταπόκρισιν μετὰ τῶν ἐν Ρώμῃ καὶ Πετροπόλει γερμανῶν πρεσβευτῶν. Ἡ ἐν Γαλλίᾳ κρσις ἐπασχολεῖ ζωτρώς τὰ πνεύματα ἐν Γερμανίᾳ. Αἱ ἐφημερίδες κατακρίνουσι τὰ ἐν Γαλλίᾳ συμβάντα.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ 13)25.—Αἱ ἡμιεπίσημοι ἐφημερίδες βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ Σερβία θὰ τηρήσῃ αὐστηροτάτην οὐδετερότητα ἐν τῷ ὄρεστῳ πολέμῳ.

ΒΙΕΝΝΑ 13)25.—Ὁ στρατηγὸς Ρόδιτς ἀπῆλθεν εἰς Κάτταρον.

Κ)ΠΟΛΙΣ 13)25.—Χρηματιστήριον ἀμετάβλητον. Ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ τὰ περίχωρα κηρυχθήσονται πιθανῶς ὡς ἐν καταστάσει πολιορκίας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Οἱ βασιλεῖς καὶ ἡ πριγκήπισσα τῆς Οὐαλλίας θὰ κατέλθωσι σήμερον εἰς Φάληρον δεχθέντες πρόσκλησιν τοῦ ναυάρχου εἰς ἀριστον ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος «Ἀλεξάνδρας».

—Ἀπόψε γευματίζουσιν εἰς τὴν βασιλικὴν τράπεζαν μετὰ τοῦ πρεσβυτοῦ τῆς Ἀγγλίας κ. Στούαρτ, τοῦ γραμματέως τῆς πρεσβείας κ. Wyndham καὶ τῆς κυρίας Wyndham ὁ στόλαρχος κ. Phipps Hornby ἀντιναύαρχος καὶ οἱ κυβερνήται τῶν ἐν Φαλήρῳ καὶ Πειραιεῖ ὀρμουμένων ἀγγλικῶν πλοίων.

—Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῷ «Ἀγῶνι» τῆς Ζακύνθου τῆς 7 Μαΐου:

«Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐτηλεγραφήθη ἐνταῦθα ἐξ Ἀθηνῶν, ὅτι τὴν ἐπιούσαν, Κυριακὴν, ἐπρόκειτο νὰ διέλθῃ ἐντεῦθεν διὰ τοῦ ἐκ Κερκύρας αὐστριακοῦ ὁ Ἀγγλος φιλέλλην Φρήμαν, ὁ τοσοῦτον διὰ τοῦ εὐρωπαϊκῆς αὐθεντείας κεκτημένου καλάμου του ὑποστηρίξας καὶ ὑποστηρίξων τὰ δίκαια τῆς ἐλληνικῆς ἐθνότητος καὶ κατορχόμενος εἰς τὴν Ἀνατολὴν, ὅπως ἐκ τοῦ συνεγγυῶ ἐξετάσῃ καὶ παρατηρήσῃ τὰ πράγματα. Μόλις ἢ εἰδήσις διεδόθη, ὁ λαὸς προητοιμάσθη, ἵνα χαιρετίσῃ ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ τὸν ὑπερασπιστὴν τῆς ἐθνότητός του, ὅτε δὲ ὁ τηλεγράφος ἐσημείωσεν ὅτι προσεγγίζει τὸ ἀτμοπλοῖον, χιλιάδες λαοῦ συνέρρευσαν εἰς τὴν προκυμαίαν, αἱ ἐν τῷ λιμένι δὲ λέμβοι γέμουσαι πολιτῶν φερόντων, ἕνεκα τῆς συμπιπτούσης 1 Μαΐου, ὡραίας ἀνθοδέσμας, κατηνύθησαν πρὸς τὸ ἀτμοπλοῖον. Εἰς τὴν προπορευομένην τῶν λοιπῶν λέμβων ἐκλήθητο ὁ σεβασμῶς ἀρχιεπίσκοπος μετὰ 4 πολιτῶν ἱερέων, ὁ δημοτικὸς πρέσβης, κ. Λούντζης, ἀντιπροσωπεύων τὸν κωλυόμενον δήμαρχον, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ αἱ ἐν τῇ νήσῳ βουλευταί. Ἀλλ' ὁ κ. Φρήμαν ἀνεχώρησεν ἐκ Κερκύρας διὰ τοῦ κατ' εὐθείαν εἰς Σύρον πορευομένου αὐστριακοῦ χωρὶς νὰ προσεγγίσῃ εἰς Ζακύνθον, καθὰ ἐξ Ἀθηνῶν ἐτηλεγραφήθη. Οὐδὲν ἤττον ὁ λαὸς τῆς νήσου ταύτης ἐκφράζων καὶ αὐτὸς τὸ γενικὸν τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν φιλέλληνα ἄνδρα ἀσθηματικῶς ἀπηύθυνε καὶ τῷ ἀπευθύνει τὸ ἐγκάρδιον «καλῶς ἦλθες». Μεταξὺ τῶν εἰς τὸ ἀτμοπλοῖον πορευθέντων συγκαταριθμεῖται καὶ ὁ νομάρχης, προπορευθεὶς ἐκεῖ μετὰ τοῦ γραμματέως του δι' ἰδιαιτέρως λέμβου».

— Μαθῶν ὁ κ. Φρήμαν τὰ τῆς ἐν Ζακύνθῳ παρασκευῆς πρὸς ὑποδοχὴν αὐτοῦ, ἀπηλύθουε πρὸς τὸν κύριον Λομβάρδον ἐπιστολὴν ἔχουσαν, τὴν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ μεταφράσειν, ἔδε.

«Ξενοδοχεῖον Νέας Ὑδρας, ἐν Ἀθήναις, τὴν 6)14 Μαΐου, 1877.

«*Ἀγαπητέ μοι κύριε.*

«Εἰς ἄκρον ἠπόρησα καὶ ἐλυπήθην μαθῶν παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη, ὅτι ἐστερήθην τοσοῦτον λαμπρῆς ὑποδοχῆς, οἷα μοὶ παρεσκευάζετο παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς Ζακύνθου. Αἰσθάνομαι ὅτι τοιαῦται τιμαὶ ὑπερτεροῦσιν ὑπερμέτρως οἰανδῆποτ' ἂν ἠδυνήθην νὰ προσφέρω μικρὰν ὑπηρεσίαν προσπαθῶν νὰ φέρω τὴν ἀγγλικὴν γνώμην εἰς δικαιοτέραν ἐκτίμησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ χριστιανισμοῦ ἐν γένει. Ἀλλὰ πιστεύσατε, ὅτι μεγίστην θ' ἀπέδιδον ἀξίαν εἰς τοιαύτην ἔκφρασιν γνώμης καὶ μεγίστην ὠταύτως αἰσθάνομαι λύπην, ὅτι ἡ τῶν παρασκευασάντων μοι αὐτὴν προσδοκία ἐψεύσθη. Δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω ὑμᾶς, ὅτι δὲν πταίω εἰς τοῦτο. Δύο ἢ τρεῖς περιστάσεις ἐπῆνεγκον τὴν μεταβολὴν τῆς ἡμέρας τῆς ἐκ Κερκύρας ἀναχωρήσεώς μου. Ρητέον, ὅτι δυσχερῆς μοὶ ἦτο ἡ ἀποχώρησις ἀπὸ τῶν ἐκεῖ ἀρίστων φίλων μαθῶν δ' ὅτι καὶ βραδύτερον ἀναχωρῶν θ' ἀφικνούμην εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἐνόμισα ὅτι τὸ πρῶγμα ἦτο ἀδιάφορον. Οὐδεμίαν τότε εἶχον γνώσιν, ὅτι ὑπῆρχον ὅπωςδῆποτε οἱ ἀναμενόντές με ἐν Ζακύνθῳ. Ἄν μοὶ εἶχε δοθῆ ἡ ἐλαχίστη περὶ τούτου νύξις, ἀφεύκτως θὰ ἠρχόμην εἰς τὴν ὑμετέραν νῆσον καὶ πόλιν, ἀντὶ ἀπλῶς νὰ θαυμάσω αὐτὰς ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου παραπλεύσας. Ἀλλὰ χαίρω ἀναλογιζόμενος, ὅτι τὸ σφάλμα εἶναι ἐπιδεκτικὸν διορθώσεως. Ἀφεύκτως θὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Ζακύνθον ἐπιστρέφων, πιθανώτατα τὴν 20)1 Ἰουνίου, ἢ τὴν 23)4 Ἰουνίου, καὶ θὰ φροντίσω νὰ εἰδοποιήσω ἀκριβῶς περὶ τῆς ἡμέρας, ὅταν δυνηθῶ νὰ ὀρίσω αὐτήν.

«Διατελῶ πιστῶς ὑμέτερος

Ἐ δ ο υ ἄ ρ δ ο ς Α. Φ ρ ῆ μ α ν ».

— Ἀνεχώρησε χθὲς τὴν 4 Μ. Μ. εἰς Λαμίαν ἡμίσεια ἔλη τῆς ἱπαρχίας τῶν ἀεροβολιστῶν ὑπὸ τοὺς ἀξιωματικούς κ. Νούριον καὶ Μεντζελίδην.

— Ὁ τέως γραμματεὺς παρὰ τῇ διευθύνσει τῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κ. Σακελλαριάδης διωρίσθη ἑπαρχος εἰς Ὑδραν, εἰς ἀντικατάστασιν δ' αὐτοῦ διωρίσθη ὁ τέως ἑπαρχος Ὑδρας κ. Θεοδοσιάδης.

— Λέγεται ὅτι εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον γενήσονται οἱ ἐξῆς προβιβάσμοι. Ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Πάτρας Ἐφετῶν κ. Πάγκαλος προβιβάζεται εἰς ἀρσοπαγίτην, ὁ ἐφέτης κ. Μαντσούφας εἰς πρόεδρον ἐφετῶν, ὁ πρόεδρος τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν κ. Ἀντωνόπουλος εἰς ἐφέτην καὶ ὁ πρωτοδίκης κ. Μακᾶς εἰς πρόεδρον πρωτοδικῶν.

— Ἀπολυθέντος τοῦ ταμίου Γόρτυνος κ. Γ. Καψῆ διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ κ. Π. Ι. Χρυσανθόπουλος.

— Διωρίσθη ταμίαις Ὑδρας ὁ κ. Τσακονόπουλος ἀντὶ τοῦ κ. Οἰκονομοπούλου ἀπολυθέντος· μετετέθη δὲ ἐξ Εὐρυτανίας εἰς Καλλίβρυτα ὁ ταμίαις κ. Α. Παπαλεξανδρῆς.

— Τὸ ἐν Στυλίδι σταθμεῖον Δ' εὐζωνικὸν τάγμα μετατίθεται εἰς Χαλκίδα.

— Διωρίσθη ὑποτελώνης Φιλιατρῶν ὁ κύριος Ι. Γκαλιάννης.

— Ὑπὸ τῆς πανεπιστημιακῆς συγκλήτου διωρίσθη ὑποδιευθυντῆς τοῦ φυτολογικοῦ μουσείου τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ὁ διδάκτωρ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν κ. Εὐστάθιος Πονηρόπουλος.

— Ἀπεστάλη εἰς Πύλον ὅπως ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις περὶ τῶν τῆς δραπετεύσεως τῶν 10 καταδικῶν, ἦν ἀνηγγείλαμεν προχθὲς, ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ ἱππικοῦ κ. Ἀλέξανδρος Χατζηπέτρος, ὅστις ὁμοίαν ἐντολὴν ἐξετέλεσε πρὸ τινῶν ἐβδομάδων ἐν Ρίφ.

— Λύριον κατὰ τὴν 9 καὶ 1[2 πρωϊνὴν ὥραν γενήσεται εἰδικὴ συνέλευσις τῶν ἐταίρων τοῦ ἑλληνικοῦ διδασκαλικοῦ συλλόγου.

— Ἐδικάσθησαν χθὲς ἐνώπιον τοῦ καουργιοδικείου οἱ ἐπὶ φόνῳ κατηγορούμενοι Γ. Παπᾶς, Κ. Λυμπερόπουλος καὶ Βασίλειος Δήμου· τούτων ὁ μὲν Παπᾶς ἐκνήχθη ἔνοχος ἀναίρεσεως καὶ κατεδικάσθη εἰς δεκαετῆ δεσμῶν, ὁ Λυμπερόπουλος ὡς ἔνοχος συνεργείας ἀναίρεσεως κατεδικάσθη εἰς πενταετῆ εἰρκτὴν καὶ ὁ Δήμος ἠθωώθη. Πρόεδρος τῶν συνέδρων ἦν ὁ ἐφέτης κ. Καλογερόπουλος, τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν κ. Ἀρ. Οἰκονόμου ὑποστηρίζοντες τὴν κατηγορίαν.

— Ἀφίκοντο προχθὲς ἐκ Πατρῶν καὶ κατέλυσαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῶν Ξένων οἱ κ. κ. Ραφαὴλ καὶ Κ. Κλάους ἔμποροι, Δ. Φερμπάν ἄγγλος ἱερεὺς καὶ Γ. Γλάκ ἄγγλος μηχανικός.

— Ἐξ Ἀλεξανδρείας δὲ ἀφίκοντο οἱ κκ. Ἀθανασιάδης καὶ Ι. Πατσημαντόγλους.

— Ἀπεβίωσε χθὲς καὶ σήμερον περὶ τὴν 10 Π. Μ. κηδεύεται ὁ Διονύσιος Καλυδοκᾶς Ζακύνθιος· ὁ ἀποθανὼν ἦν εἰς ἐκ τῶν καλῶν ζωγράφων, πολλὰ καλὰ ἔργα ἐκτελέσας ἐξ ὧν τινὰ ἐβραβεύθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν ἔκθεσιν τῶν Ὀλυμπίων.

— Χθὲς τὴν 10 ἐσπερινὴν ὥραν παρὰ τῇ βρῦσει Καλαμιῶτου στρατιώτης τοῦ πεζικοῦ ἐν καταστάσει μέθης ἐτραυματίσθη καιρῶς πολίτην τινὰ Γεώργιον Βούλγαρην ὀνομαζόμενον. Οἱ ἐκεῖ πολῖται μετὰ τὸ τραῦμα ὤρμησαν κατὰ τοῦ στρατιώτου καὶ τὸν συνέλαβον.

— Ὁ ἐξ Αἰτωλικοῦ διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς κ. Λεωνίδας Κ. Πολιτάκης, ὑποστὰς τὰς νενομισμένας πρακτικὰς ἐξετάσεις ἐν τῇ ἰατρικῇ σχολῇ καὶ εὐδοκίμησας ἠξιώθη τῆς ἀδείας τοῦ μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰατροῦ.

— Ὁ κ. Γ. Ν. Φιλάρετος δικηγόρος ἐν Χαλκίδι καὶ συντάκτης τῆς «Εὐβοίας» ἐδώρησατο εἰς τὴν ἐν Χαλκίδι ἐπιτροπεῖαν τῆς «Ἀδελφότητος» δραχ. 500.

— Τὴν 1 Μαΐου ἀπεβίωσεν ἐν Κεφαλληνίᾳ ὁ ἰατρός Παναγῆς Ζερβὸς υἱὸς ἀγαθοῦ καὶ ἀρχαίου πατρὸς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Σάμης· ὁ Ζερβὸς ἐπεράτωσε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν τῇ ἐσπερίᾳ καὶ ἐπανακάμψας πρὸ τριακονταετίας εἰς τὴν πατρίδα τοῦ ἀποκατέστη ἐν Ἀργοστολίῳ ἔνθα μέχρι τῆς τελευταίας ἀσθενείας τοῦ ἐξήσκησε τὸ εὐεργετικὸν τοῦ ἰατροῦ ἐπάγγελμα. Μετρίσθων, προσήνης, ἀκάματος καὶ ἀφιλοκερδῆς ἔσπευδε νὰ χορηγῇ τὴν ἐκ τῆς ἐπιστημῆς του βοήθειαν μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου πανταχοῦ μὴ ἀποβλέπων εἰς τὸν πλοῦτον ἢ τὴν πενίαν τοῦ ἀσθενούντος. Ἐπὶ τούτοις δικαίως ἔχυσεν ἡ πατρίς του δάκρυα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ζερβοῦ, τῆς ἐργατικῆς τάξεως ἀναλαβούσης πρὸς ἀπότασιν εὐγνωμοσύνης τὴν ἀνέγερσιν μνησώλειου.

— Ἐν τῷ χωρίῳ Μαγούλα τῆς Σπάρτης εὐρέθη ἀπηγανισμένη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κωνσταντίνου Στάρόγιαννη ἡ σύζυγος αὐτοῦ ὀνόματι Ἑλένη. Ἡ αἰτία τῆς αὐτοκτονίας λέγεται ὅτι ὑπῆρξεν ἢ μετὰ τοῦ συζύγου καὶ τῆς πενήθρας αὐτῆς μικρὰ ἔρις.

— Ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ ἀνηγγείλαμεν ὅτι ὁ ἐν Ἰταλίᾳ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Μαντζίνης εἰσήγαγεν εἰς τὴν ἰταλικὴν βουλὴν νομοσχέδιον πρὸς ἀπόδοσιν εἰς τοὺς ὀρθοδόξους Ἕλληνας τῶν ἐν Νεαπόλει, Μεσσήνῃ καὶ ἄλλαχού τῆς Ἰταλίας ἱερῶν ναῶν σφετερισθέντων ὑπὸ τῶν Ἰησουϊτῶν. Τοῦ νομοσχεδίου τούτου μετὰ φρασιν παρθέτομεν σήμερον.

Ὁ εἰσαγαγὼν τὸ νομοσχέδιον ὑπουργὸς προέταξεν εἰσήγησιν ἐν ἧ ἐκτίθεισι καὶ ὑποστηρίζει μετὰ ζέσεως τὰ ἐπὶ τῶν ναῶν αὐτῶν δικαιώματα τῶν ὀρθοδόξων.

Ἡ ἐν Νεαπόλει ἀνεγερσις τῆς ἐλληνικῆς ἐκκλησίας καὶ ἡ σύστασις τοῦ αὐτοῦ ἐλληνικοῦ ἀδελφάτου χρονολογεῖται, λέγει ὁ ὑπουργὸς ἐν τῇ ἐκθέσει του, ἀπὸ τῶν ἐποχῶν τῶν μεγάλων ἀνατροπῶν τῶν λαβουσῶν χώραν κατὰ τὴν πτώσιν τῆς ἀνατολικῆς αὐτοκρατορίας, ὅτε πλεῖστοι Ἕλληλες κατατρομασμένοι ὑπὸ τῶν μεγάλων νικῶν καὶ εἰσβολῶν τῶν Τούρκων ἐζήτησαν καταφύγιον εἰς Ἰταλίαν. Βαρυαλγοῦντες οἱ πρόσφυγες ἐκείνοι διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς πατρίδος των, ἤλπισαν ὅτι θὰ ἠδύναντο ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐξορίας νὰ ἐνασκήσωσιν ἐλευθέρως τοῦλάχιστον τὰ τῆς πατρῴου θρησκείας.

Ἡ ἐν Νεαπόλει βασιλεύουσα τότε δυναστεία τῶν Ἀρραγόνων ἐδέχθη εὐμενῶς τοὺς πρόσφυγας καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς ν' ἀνεγείρωσιν ἐκκλησίαν, τὴν ὁποίαν οὗτοι ἀφιέρωσαν ἐπ' ὀνόματι τῶν ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ τὴν ὁποίαν οἱ βασιλεῖς τῆς Νεαπόλεως ἀνέλαβον ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν προστασίαν. Πρῶτος θεμελιώσας τὴν ἐκκλησίαν ταύτην ἀναφέρεται ὁ Θωμᾶς Παλαιολόγος υἱὸς τοῦ Δημητρίου ἐκ τῶν πριγκήπων τῆς Ἀχαΐας καὶ Κορίνθου.

Ἄλλ' ἅμα τῇ ἐγέρσει τῆς ἐκκλησίας οἱ ἐν Νεαπόλει λατῖνοι ἀρχιεπίσκοποι μὴ ἀνεχόμενοι τὴν ὑπαρξίν αὐτοτελοῦς καὶ ἀνεξαρτήτου ἐκκλησίας ζένου δόγματος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ των ἐκύλισαν πάντα λίθον ὅπως λάβωσιν ὑπὸ τὴν ἰδίαν δικαιοδοσίαν τὴν ἐλληνικὴν ἐκκλησίαν, ἧτις προῖόντως ἐπλούτισθη ἐκ τῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἀφιερωμάτων καὶ κληροδοτημάτων τῶν ἐν Νεαπόλει ὀρθοδόξων.

Ἄχρι τῶν μέσων τοῦ δεκάτου αἰῶνος αἰῶνος πᾶσα ἡ προσπάθεια τῶν Καρδινάλιων ἀρχιεπισκόπων Νεαπόλεως, ὅπως λάβωσιν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν, ἐναυάγησαν κατέναντι τῆς προστασίας ἣν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκείνῃ ἐκκλησίᾳ ἐπεδαψίλευον οἱ βασιλεῖς τῆς Νεαπόλεως καὶ αὐτοὶ οἱ Πάπαι, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Λέων Ζ', ὁ Παῦλος Γ', ὁ Παῦλος Ε', ὁ Οὐρβανὸς Η', ὁ Βενέδικτος ΙΓ', πρὸς τοὺς ὁποίους οἱ ἐν Νεαπόλει ὀρθόδοξοι ἀνεφέρθησαν κατὰ τῶν ἐν Νεαπόλει λατῖνων ἀρχιεπισκόπων, ἐξέδωκαν Βούλλας, δι' ὧν ἀνεκέρυττον τὸ ἀνεξάρτητον καὶ αὐτοτελές τῆς ἐν Νεαπόλει ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ διέταττον τοὺς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐκείνῃ καρδινάλιους ἀρχιεπισκόπους νὰ μὴ παρενοχλῶσι τὴν ἐν αὐτῇ ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἀδελφάτον.

Κατὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΗ' αἰῶνος οἱ ἐν Νεαπόλει Καρδινάλιοι ἀρχιεπίσκοποι ἐτρέπησαν ἄλλην ὁδὸν ὅπως ἀποροφήσωσι τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν, ἀναλαμβάνοντες ὑπὸ τὴν προστασίαν των τοὺς ἐν Νεαπόλει, Μεσσήνῃ καὶ Καλαβρίᾳ οὐνίτας, τοὺς ὁποίους κυρίως τοῦ ναοῦ ἤθελον ν' ἀναδείξωσιν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἀρχῆθεν ἐν Ἰταλίᾳ ἐγκατασταθέντες καὶ τὸν ναὸν ἀνεγείραντες, καὶ τοὺς ὁποίους ἀπεκάλουν Ἕλληνας Ὁθωμανοὺς πρὸς διακρίσιν τῶν ὀρθοδόξων, τοὺς ὁποίους ὠνόμαζον Ἕλλη-Βενετούς.

Οἱ ὀρθόδοξοι ἠδυνήθησαν ν' ἀποκρούσωσι τὴν νέαν ταύτην ἐπίθεσιν τῶν λατῖνων ἀρχιεπισκόπων Νεαπόλεως ἄχρι τοῦ ἔτους 1858, ὅτε ἡ κυβέρνησις τῆς Νεαπόλεως πιεζο-

μένη ὑπὸ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἀρχιεπισκόπου ὑποστηριζομένου καὶ ὑπὸ τοῦ Πάπα, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ κατὰ τὰ 1818 συνομολογηθέντος μεταξὺ Πάπα καὶ κυβερνήσεως Νεαπόλεως κοινκορδάτου, δυνάμει τοῦ ὁποῦ μία μόνη θρησκεία ἀνεγνωρίζετο ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Νεαπόλεως, ἡ καθολικο-ρωμάνια, ἀπηγορεύετο δὲ πᾶσα ἄλλη λατρεία, — παρέδωκεν τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν εἰς τοὺς Οὐνίτας κατέναντι τῶν διαμαρτυρήσεων τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ αὐτῆς τῆς Ἀγγλίας ἐπεμβάσης τότε εἰς τὴν ἔριδα χάριν τῶν ἐν Νεαπόλει Ἰονίων ὀρθοδόξων.

Μετὰ τὴν πτώσιν τῶν Βουρβόνων τῆς Νεαπόλεως καὶ τὴν ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως κατάργησιν τοῦ κοινκορδάτου τοῦ 1818, οἱ ἐν Νεαπόλει ὀρθόδοξοι ἀνεφέρθησαν εἰς τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν, ἧτις θεωρήσασα ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῆς λατρείας τὴν ἀπὸ τῶν ὀρθοδόξων ἀφαίρεσιν τῆς ἐκκλησίας των καὶ τῆς οὐ μικρᾶς αὐτῆς περιουσίας, ἀπέδωκε δυνάμει διατάγματος τοῦ Νομάρχου Νεαπόλεως εἰς τοὺς ὀρθοδόξους Ἕλληνας τὴν ἐκκλησίαν των καὶ τὴν περιουσίαν αὐτῆς τινισταμένην εἰς δεκατρία ἐντὸς τῆς Νεαπόλεως παλάτια.

Ἄλλ' ὁ καρδινάλιος ἀρχιεπίσκοπος δὲν ἀψύχησεν. Ἐφερε διὰ τῶν Ἑνετῶν τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, αὐτὰ δὲ ἐκύρωσαν τὸ διάταγμα τοῦ νομάρχου, λόγῳ ὅτι κατὰ τὰ 1858 διάταγμα τῆς βουρβονικῆς κυβερνήσεως, ἐνασκουήσης καὶ τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, ἐπέιχε τὸπον νόμου καὶ ἐπομένως δὲν ἠδύνατο ν' ἀκυρωθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἀλλὰ διὰ πράξεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Συνεπεία τῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου γενομένων παραστάσεων τοῦ ἡμετέρου βασιλέως, κατὰ τὴν τελευταίαν διάβασιν αὐτοῦ ἐξ Ἰταλίας, ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις καθυπέβαλε τὸ ζήτημα εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας. Τοῦτο δ' ἀπεφάνθη ἀναγνωρίζον τὰ δίκαια τῶν ὀρθοδόξων ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας των, ἀλλ' ἐγνωμάτευσεν ὅτι πρὸς κατάργησιν τοῦ βουρβονικοῦ διατάγματος τοῦ 1858, πρέπει νὰ ἐκδοθῇ νομοθετικὴ πράξις.

Ὡς ἐκ τούτου ὁ ὑπουργὸς, καίπερ πρესθεύων, ὡς εἶπεν εἰς τὴν ἐκθέσιν του, ὅτι ἠδύνατο νὰ καταργηθῇ τὸ διάταγμα τοῦ 1858, δι' ἑτέρου διατάγματος εἰσήγαγεν, ὅπως προλάβῃ νέας δίκας, τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον.

Ἄρθρον 1. Τὰ διατάγματα, αἱ ἀποφάσεις καὶ οἱ κανονισμοὶ, ὅσα ὑπὸ τῆς πρώην κυβερνήσεως τῶν δύο Σικελιῶν περὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἀδελφάτου τῶν ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων τῶν κατοικούντων ἐν Νεαπόλει, ἐξεδόθησαν συνεπεία τοῦ μετὰ τῆς ἁγίας ἐδρας κοινκορδάτου τοῦ Μαρτίου 1818 καὶ ἰδίως τὸ βασιλικὸν διάταγμα τῆς 24 Μαρτίου 1829 καὶ αἱ διαταγαὶ τῆς 19 Ἰουνίου 1828 καὶ 27 Ὀκτωβρίου 1858, καὶ πᾶς κατὰ συνέπειαν αὐτῶν ἐκδοθεὶς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ συντάγματος τοῦ 1860 κανονισμὸς, καταργοῦνται καὶ παύουσι τοῦ νὰ ἔχωσιν ἰσχὺν καὶ κύρος.

Τὸ προμνησθέν καθίδρυμα ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ κατάστασιν τηροῦν τὸν ἴδιον αὐτοῦ κανονισμόν, ἐπικυρωθέντα διὰ βασιλικῶν διατάγματος τῆς 20 Φεβρουαρίου τοῦ 1764.

Ἄρθρον 2. Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία θέλει ἀποφαίνεσθαι ἐπὶ παντός ζητήματος δυνάμενον νὰ προκύψῃ ἐκ τῶν συνεπειῶν τῆς καταργήσεως, καὶ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προμνησθέντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 3. Ἡ κυβέρνησις τοῦ βασιλέως ἐξουσιοδοτεῖται νὰ ἐφαρμόσῃ διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων τοὺς αὐτοὺς

κανόνας και δια τῶν καταλλήλων μέσων, ἐπὶ τῶν ἐλληνικῶν ἐκκλησιῶν Μεσσηνίας καὶ ἄλλων πόλεων τοῦ βασιλείου, καὶ νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἀναγκαζούσας διαταγὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.»

Οὕτω λύεται ἐπὶ τέλους τὸ ζήτημα τῶν ἐν Νεαπόλει καὶ Μεσσηνίᾳ ἐκκλησιῶν καὶ τίθεται τέρμα ὀριστικὸν εἰς τὰς κατ' αὐτῶν ἐπὶ τέσσαρας ἐκατονταετηρίδας πείσμονας ἐπιθέσεις τῶν Καρδιναλίων ἀρχιεπισκόπων Νεαπόλεως.

— Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῷ «Νεολόγῳ» τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς 11 Μαΐου τὰ ἐπόμενα.

«Ἡ πτώσις τοῦ Ἀρδαχάν, καίπερ μὴ στερουμένη στρατηγικῆς σημασίας, δὲν παραδίδει ὅμως εἰσέτι εἰς τοὺς Ρώσους τὴν εἰς Ἐρζερούμ ὁδόν. Γινώσκουσιν ἴσως οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ὅτι κατὰ μῆκος τῶν ρωσοτουρκικῶν μεθορίων ὑπάρχουσι τρία σημαντικὰ τουρκικὰ φρούρια, τὸ Κάρς, τὸ Ἀρδαχάν καὶ τὸ Βαγιαζίτ. Τούτων τὸ Κάρς κεῖται ἐν τῷ μέσῳ, ἐκατέρωθεν δ' αὐτοῦ τὸ Ἀρδαχάν καὶ τὸ Βαγιαζίτ. Ἀπὸ τῶν φρουρίων τούτων τρεῖς ὁδοὶ ἀγούσιν εἰς Ἐρζερούμ, ὑπερ ἑστὶ κατὰ τὰ φαινόμενα ὁ τῶν Ρώσων σκοπός, ἀλλ' αἱ μὲν ἀπὸ Ἀρδαχάν καὶ Βαγιαζίτ εἰσι δύσβατοι καὶ ἐπομένως μικρὰς ὠφελείας πρόξενοι τῷ ρωσικῷ στρατῷ, κυριώτερα δὲ τούτων καὶ παρέχουσα ἀπάσας τὰς εὐκολίας καὶ μεγίστην ἀσφάλειαν εἶναι ἡ ἀπὸ Κάρς εἰς Ἐρζερούμ. Τούτου ἕνεκεν τὸ Κάρς ἔχει μεγίστην στρατηγικὴν σημασίαν καὶ κατέστη ἰσχυρότατον, πᾶσαι δ' αἱ τῶν Ρώσων ἀπόπειραι πρὸς ἄλωσιν αὐτοῦ ἐναυάγησαν πάντοτε. Ἐπὶ τοῦ κριμαϊκοῦ πολέμου, μετὰ τὴν ἡρωϊκὴν τῆς φρουρᾶς αὐτοῦ ἀντίστασιν, τὸ Κάρς παρεδόθη, ἀλλ' ἀφοῦ ἐνέδωκεν εἰς ἀνωτέραν δύναμιν, τὴν πείνων.

Ἡ πτώσις τοῦ Ἀρδαχάν παρέχει καὶ τὸ πλεονέκτημα εἰς τοὺς Ρώσους ὅτι δύνανται νῦν νὰ πολιορκήσωσι τακτικῶς τὸ Κάρς, οὐδόλως φοβούμενοι μὴ προσβληθῶσιν ἐκ τῶν νῶτων ὑπὸ τῶν φρουρῶν τοῦ Ἀρδαχάν καὶ τοῦ Βαγιαζίτ.

Ἡ φρουρὰ τοῦ Ἀρδαχάν συνεποσοῦτο εἰς τέσσαρας ἕως ὀκτὼ χιλιάδας ἄνδρας, ἐνῶ οἱ ἐπιτεθέντες Ρῶσοι ὑπελόγιζοντο εἰς πεντήκοντα χιλιάδας. Τοὺς ἀριθμοὺς τούτους δίδωσιν ἡ «Βακὴτ», ἐνῶ ἡ «Βασιρέτ» χθὲς ὑπελόγιζε τοὺς περὶ τὸ Ἀρδαχάν Ρώσους εἰς τριάκοντα χιλιάδας. Ἡ τουρκικὴ φρουρὰ ἀπεσύρθη τοῦ φρουρίου ἀφοῦ ἐκάρρωσε τὰ τηλεβόλα αὐτοῦ. Ἄγνωστος εἰσέτι εἶναι ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἐγκατελείφθη τὸ Ἀρδαχάν, ἐπεὶ δὲ ὅμως ἡ εἰδήσις αὕτη ἐκομίσθη ἐνταῦθα διὰ Βατούμ, ὑποτίθεται ὅτι τὸ φρούριον τοῦτο περιήλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Ρώσων πρὸ τεσσαρῶν ἢ πέντε ἡμερῶν.

Εἰς ταῦτα ἡ «Βασιρέτ» προστίθησιν ὅτι εἰσὶν ἀγνωστοὶ αἱ ἀπώλειαι ἅς ὑπέστησαν οἱ Ρῶσοι κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς Τούρκους, 150. ἐξ αὐτῶν ἐφονεύθησαν, ἰσάριθμοι δὲ ἐτραυματίσθησαν.

Αἱ ἀνακαλύψεις τοῦ κ. Σλείμαν ἐν Μυκῆναις

Τὰ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τῶν Μυκηνῶν θησαυροῦ θέλωμεν πληροφορηθῆ ἐν λεπτομερείᾳ ἐκ τοῦ προσεχῶς δημοσιευθησομένου βιβλίου τοῦ κ. Σχλείμαν κατόπιν δὲ ἐκ τοῦ καταλόγου καὶ τῶν περιγραφῶν ἅς παρασκευάζει ὁ πάντων ἀρμοδιώτατος ἀρχαιολόγος κ. Σταματάκης. Ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου ἀξίαι λόγου περιγραφῆς ἐδημοσιεύθησαν ἐν γερμανικαῖς καὶ ἀγγλικαῖς ἐφημερίσιν ἐκ τῶν ἐν ταύταις δὲ κατεχωρίσαμεν περιληπτικῶς τὰς κρίσεις τοῦ κ. Νεύτωνος γράψαντος ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τοὺς «Καιροὺς» τοῦ Λογδίνου. Συνάμα μετὰ τοῦ κ. Νεύτωνος εἶχεν ἐπισκεφθῆ τὰς Μυκῆνας καὶ τὴν παρὰ τῇ ἐθνικῇ Τραπεζῇ κατατεθειμέ-

νον Μυκηνάϊον θησαυρὸν ὁ κ. Percy Gardner καὶ ἀπηύθυνε δύο περὶ τούτων ἐπιστολάς πρὸς τὴν ἀγγλικὴν ἐφημερίδα «Academy», ἅς καταχωρίζομεν ἐν μεταφράσει.

Ἐφθάσα πρὸ ὀλίγου εἰς Ἀθήνας, μετὰ τερπνοτάτην ἱππασίαν ἐξ Ὀλυμπίας διὰ τῆς Πελοποννήσου εἰς Μυκῆνας καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόρινθον. Ἐν Μυκῆναις εὔρομεν τὸν κύριον Σταματάκην, ἐλθόντα νὰ ἐξηγήσῃ τῷ συντρόφῳ μου κυρίῳ Νεύτωνι τὸ σχέδιον τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ κ. Σλείμαν, καὶ νὰ προσφέρῃ αὐτῷ τὴν πολυτίμητον πείραν αὐτόπτου μάρτυρος τῶν θεσεων, ἐνθα εὑρέθησαν τὰ διάφορα ἐκχωθέντα κειμήλια. Αἱ ἐξηγήσεις τοῦ ἀντιπροσώπου τούτου τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς καὶ ἡ προθυμία μεθ' ἧς ὁ κ. Εὐστρατιάδης παρέσχεν ἡμῖν πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς ἐξέτασιν τῶν προϊόντων τῶν ἀνασκαφῶν τούτων, κατατεθέντων ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ, με κατέστησαν ἐνήμερον πρὸς πᾶν τὸ σχετιζόμενον πρὸς τὴν ὅλην ἀνακάλυψιν.

Διὰ τῆς παρουσίας μου προτίθεμαι κυρίως νὰ ὑποβάλω ὑμῖν πρόχειρόν τινα καταγραφὴν τῶν ἀνακαλυφθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Σλείμαν ἀντικειμένων, νομίζων ταύτην ἀπαραίτητον προεισαγωγὴν πάσης ἀρχαιολογικῆς συζητήσεως. Τὴν δὲ προσεχῆ ἐβδομαῖδα ἐλπίζω νὰ προσθέσω κριτικὰς τινας σημειώσεις, ὡς μικρὸν μου ἔρανον εἰς τὴν σπουδαίαν καὶ μακρὰν συζήτησιν, ἥτις θέλει λάβει χώραν πρὸς ὀριστικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τοῦ χαρακτήρος καὶ τῆς ἐποχῆς εἰς ἣν ἀνάγεται ὁ ἀνακαλυφθεὶς θησαυρός.

Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι πλὴν τῶν ἀνευρεθέντων ἐν ἀρχαίοις τάφοις, ὁ θησαυρὸς τοῦ κ. Σλείμαν περιλαμβάνει καὶ ἄθροισμα χρυτῶν κυπέλων, δακτυλίων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, ἀνορυθέντων σωρηδὸν εἰς μικρότερον βάθος ἔξωθεν τῆς περιφερείας τοῦ ἐκ λίθων κύκλου καὶ ἐντὸς τῶν τειχῶν τῆς Ἀκροπόλεως. Μεταξὺ τούτων οὐδὲν εὑρέθη ἀνθρώπινον λείψανον ἢ ἄλλο ἴχνος ταφῆς, ἀλλ' ἐγγύτατα διερχόμενος ὀχετὸς ἢ ὑδραγωγεῖον. Κατωτέρω θέλω ἐνδιατρίψαι περὶ τὸ ζήτημα ἂν αἱ ἐν τοῖς τάφοις εὑρεθεῖσαι ἀρχαιότητες καὶ αἱ τοῦ σωροῦ τούτου ἀνάγονται εἰς τὴν αὐτὴν ἢ διάφορον ἐποχὴν.

Μεταξὺ τῶν ἐκ χρυσοῦ κοσμημάτων, δι' ὧν ἦσαν ἀφειδῶς ἐστολισμένα τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Σχλείμαν ἀνευρεθέντα σώματα, τὴν πρώτην θέσιν κατέχουσιν ἀναντιρρήτως αἱ χρυσαὶ προσωπίδες, αἱ σκεπάζουσαι τὴν ὄψιν τῶν νεκρῶν καὶ φέρουσαι προσκεκολλημένα τεμάχια κρηνιακῶν ὀστέων. Ἐκ τούτων ἡ ἀγκυθεστέρα καὶ μάλιστα ἀξιοπαρατήρητος παριστᾷ ἄνδρα μεσήλικα καὶ δασυγένητον. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ ἐργάτης οὐδὲν ἄλλο μετεχειρίσθη ἐργαλεῖον πλὴν τῆς σφυραῖς, δι' ἧς διεσκεύασε ἐπίπεδον χρυσοῦν πλάκα ἔχουσαν μόλις δωδεκάτον τοῦ δακτύλου πάχος, καὶ ὡς ἐκ τούτου καταβρωθεῖσαν ὑπομὸς χρυσαῖς ἐσφυρηλατήθη λεπτότερος καὶ μάλιστα περὶ τὴν ῥίνα. Τὸ δὲ πρότυπον οὐ ἐγένετο ἀπόπειρα μιμήσεως φαίνεται ὅτι ἦτο ἐκμαγεῖον ληφθὲν κατ' εὐθείαν ἐκ προσώπου νεκροῦ ἢ ἀνδρός. Τούτο δὲ εἰκάζεται ἐκ τῆς ἀκαμψίας τῶν μύων καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χειλέων καὶ τῆς κόμης. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ προσώπου τοῦτο ἔχουσιν ἀξίον παρατηρήσεως, ὅτι ἀπατυποῦνται μὲν ἐν τῷ χρυσῷ ἠνεωγμένοι, ἀλλ' ἐν τούτοις διπλῆ τις γραμμὴ διήκουσα ἀπὸ τοῦ ἐγὸς εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον αὐτῶν ὑποδεικνύει ὅτι ἔπρεπε νὰ ἦναι κεκλεισμένοι. Τῆς ἄλλης προσωπίδος, τῆς κατὰ τὸν κ. Σχλείμαν τοῦ Ἀγαμέμνονος, τὸ σχῆμα εἶναι στρογγύλον, οἱ ὀφθαλμοὶ μέγιστοι, ἡ ρίς τετράγωνος καὶ τὸ στόμα παρὰ φύσιν πλατύ. Τὰ ἄλλα προσώπεια εἶναι λεπτότερα καὶ ἀντέσχον ὀλιγώτερον εἰς τὴν φθοράν. Τὴν ἀξίωσιν, ὅτι τὰ

προσωπεία ταῦτα εἶναι ἀκριβῆ ὁμοιώματα τῶν νεκρῶν δὲν δυνάμεθα ν' ἀποδεχθῶμεν ἄνευ πολλῆς ἐπιφυλάξεως, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀγροῦκον τῆς ὅλης ἐργασίας καὶ τὸ τετραγώνον σχῆμα τῆς ῥινός, ἢ ἀπόπειρα ὅμως ἐξεικονίσεως εἶναι προφανής.

Ἄξια πολλῆς προσοχῆς φαίνεται ἡμῖν ἡ ταυτότης τῆς ἐργασίας τῶν προσωπειῶν τούτων καὶ τῆς ἐν χρήσει ἐν Κριμαίᾳ περὶ τὴν γ' Μ. Χ. ἑκατονταετηρίδα. Τῷ 1837 ὁ κ. Ἀσχικ ἀνευρε ἐγγὺς τῆς Κάρς «Χρυσόπρόσωπον σκελετόν». Τὸ πρόσωπον τοῦτο ἦν ἐξειργασμένον, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ εὐρέτου, διὰ τῆς σφύρας, καθ' ὁμοίωσιν ἐκμάχματος ληφθέντος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ προσωπίδοφόρου. Ἡ ῥῆσις τοῦ κ. Aschik ἔχει αὐτολεξεῖ οὕτω: «Σκελετός γυναικός, πιθανῶς βασιλίσσης, χρυσοπρόσωπος, φέρων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διαδήμα καὶ περὶ τὸ σῶμα πλήρη ἐνδυσμασίαν πέποικιλμένην διὰ χρυσῶν κοσμημάτων». Ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης ὑπάρχουσιν πλὴν τῆς προσωπίδος καὶ ἄλλα σημεῖα ἐπαφῆς πρὸς τὰς ἀνακαλύψεις τοῦ κ. Σλείμαν.

Τὰ περὶ τὸ μέτωπον τῶν νεκρῶν διαδήματα καὶ ζῶναι αὐτῶν ἀνήκουσιν εἰς τὸν αὐτὸν τύπον, συνιστάμενον ἐκ σειρᾶς πλατέων στρογγύλων ἐξοχῶν ὁμοίων πρὸς κεφαλὰς ἤλων, περικυκλωμένων διὰ στεφάνης ἄλλων τοιούτων μικροτέρων ἢ φύλλων. Προφανές εἶναι ὅτι ἐν τῇ ἐπεξεργασίᾳ μεταλλίνης πλακῆς διὰ τῆς σφύρας τὸ ἀνωτέρω σχέδιον παρίσταται ὡς τὸ προχειρότερον καὶ ὡς ἐκ τούτου συνεχέστερον τῶν ἄλλων ἀπαντάται οὐ μόνον ἐν Ἀνατολῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἔργοις τῶν Τυρηνῶν καὶ ἐπὶ τῶν π. Χ. κελτικῶν ὄπλων.

Τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Σλείμαν ἐκταφέντα κοσμήματα εἶναι ὄντως ἀξιοπαρατήρητα. Τὰ πλεῖστα τούτων εἶναι ἐπίπεδοι στρογγύλοι πλάκες διαμέτρου ἀπὸ τριῶν μέχρι τεσσάρων δακτύλων εἰργασμένοι διὰ τῆς σμίλης (gerousse), καὶ τοσοῦτον ὁμοιοὶ ἀλλήλαις, ὥστε φαίνονται σφυροκοπηθεῖται ἀνὰ δωδεκάεδρα διὰ τοῦ αὐτοῦ τύπου. Ὅπως δὴ ποτε πολλὰ ἐκ τῶν σχεδίων τούτων δὲν εἶναι ἄμοιρα πρωτοτυπίαις τινός. Ἐν αὐτοῖς παρατηροῦμεν χρυσαλίδας ἐχούσας μακρὰ κεράτια καὶ πτέρυγας κεκοσμημένας διὰ κύκλων, φαλκίνας παχυσώμους μετὰ βραχυτάτων πτερυγίων, σπητίαι, καὶ ἀστεροειδεῖς ἰχθύας, ἐν μέσῳ κυματοειδῶν καὶ ἐλικοστροφῶν γραμμῶν. Ἄλλη τις τῆς εἰς κοσμημάτων ἀπαρτίζονται ὅτε μὲν ἐκ μίξος μόνης ἐσμειλευμένης λεπτῆς πλακῆς, ὅτε δὲ ἐκ δύο τοιούτων συνεχομένων ἐκ τῆς γωνίας καὶ φερουσῶν ὅπως πρὸς συρράφην εἰς τὸ ἐνδύμα. Τὰ ἐπὶ τῶν πλακῶν τούτων ἐγκεχαρηγμένα ὁμοιάζουσι πολὺ τοὺς ἐραλδικούς λεγομένους τύπους, περιστῶντα ὅτε μὲν δύο συναντωμένους ἐλάφους, οἷαι αἰ ὑποστηρίζουσαι τοὺς θώρακας τῶν ἵπποτων, ὅτε δὲ δύο ἀντιμετώπους ἀετούς, ἢ ἄλλοτε πάλιν δύο παρδάλεις, δύο κύνας ἢ ἄλλο τοιοῦτον ζεῦγος, ἐνθυμίζον τοὺς ὑπεράνω τῆς πόλης τῶν Μυκηνηῶν διδύμους λέοντας. Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ἄλλοι ὄπως ἀσχετοὶ πρὸς τούτο τύποι, οἷον τροχαὶ ἀρμάτων, γυμνῆ παρθένος ἔχουσα περιστράγγην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἑτέραν τοιαύτην ἐφ' ἐκάστης χειρὸς, πολύποδες μετ' ἐκτεταμένον καὶ ἄλλοι μετὰ συνεσπειρωμένων πλοκάμων, γρύπες βλέπόντες πρὸς τὰ ὀπίω καὶ πλεῖστα τοιαῦτα περίεργα πλάσματα. Ἡρετήρησα προσέτι καὶ περιστράγγους βωμούς ἢ ναοὺς διωρόρους ἔχοντας παράθυρα καὶ περιστράγγους ἐπ' αὐτῶν καθημένας. Μεταξὺ πάντων ὅμως τῶν κειμηλίων τούτων ἂν μοι ἐδίδοτο ἢ αἰρέσεις ἤθελον ἐκλέξει ὡς ἔχοντα μείζονα πρωτοτυπίαν γρύπα τρέχοντα καὶ ἔχοντα ἐν τῷ δρόμῳ οὕτω ἠπλωμένα τὰ πρόσθια καὶ

τὰ ὀπίσθεν μέλη ὥστε σχηματίζουσιν εὐθείαν σχεδὸν γραμμὴν. Οὐχ ἦτον πρωτότυπον ἐφάνη μοι καὶ τὸ ὁμοίωμα γυναικός, σταυρούσης τοὺς βραχίονας ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ ἐχούσης τὴν ἐσθῆτα τεταγμένην οὐχὶ κατὰ καθέτους κατὰ τὸν ἑλληνικὸν τρόπον, ἀλλὰ καθ' ὀριζοντίους κλιμακῆδὸν πτυχάς. Εἰς τὰ δύο ταῦτα κειμήλια θέλω ἐπανέλθει κατωτέρω, πραγματευόμενος περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ θησαυροῦ. (ἀκολουθεῖ)

Ο ΓΕΡΟ-ΚΑΠΕΤΑΝΟΣ

Παιδιά! γι' ἀκούστε με κ' ἐμὲ τὸ γέρο Καπετάνο,
Ποῦ τὰ μαλλιά μου ἀσπρίσανε ἄστὸν πόλεμο ἀπάνω.
Ἄπο τὰ χρόνια τοῦ Ἀλῆ τὸν Τούρκο ἠπολεμοῦσα,
Κ' εἶδαν πολλὰ τὰ μάτια μου ἐκεῖ ποῦ περπατοῦσα.
Ἐστὸν πόλεμο γεννήθηκα . . . μαθήτευσα παιδάκι.
Ἐστὸν γέρου Ζίδρου τὸ σχολεῖο κ' τοῦ Καραϊσκάκη.
Ἐπαράγερσες, παιδιά, τὸ ἔπιστο λιοντάρι,
Δὲν εἶν' ἐκεῖνο τοῦζερα καὶ θέλει μακελάρη.
Γιὰ σηκωθῆτε μιὰν αὐγὴ μὲ τὰ σωστά σας ὅλοι,
Καὶ τὸ σταυρὸ σας κάμετε νὰ μπουῦμε μέσ' ἴστην Πόλι.

Παιδιά! δὲν εἶναι πλιά Τουρκιά, δὲν εἶναι Γενιτσάροι;
Ἐκεῖνος τοὺς σκοτώσαμε . . . τοὺς ἦρε τὸ φεγγάρι.
Ὡσὰν ἐρᾶς δὲν πρόφθατε τὸ ἰδικό σας μάτι.
Τοῦ Τούρκου ὅταν ἄφριζε κ' ἐχόρευε τὸ ἄ τι . . .
Χιλιμιντροῦσε μοναχὰ κ' οἱ Φράγκοι ἔψευχοῦσαν,
Καὶ μόνο τὰ Κλεφτόπουλα τὸ δρόμο του κρατοῦσαν.
Τὴ χάρα μὰς μοιραζάμε μ' αὐτοὺς μὲ τὸ μαχαίρι,
Ἐμεῖς ἀπάνω ἴστα ἴψηλά, κ' αὐτοὶ ἴστα κάτω μέρη.
Ἐχάθησαν οἱ Τσάμιδες κ' οἱ Ἀρβανίτες ὅλοι,
Κι' ἀκόμα, δύστυχα παιδιά, δὲν μπήκατε ἴστην Πόλι!

Ἄχ! πάλι τὰ θυμήθηκα τὰ περασμένα χρόνια,
Ταῖς μάχαις, τὰ λημέρια μας, τῆς Διάκουρας τὰ χιόνια.
Παιδιά ὡσὰν τὰ ἔλατα ἄστὸν πόλεμο θρεμμένα,
Μὲ μάτι μαῦρο, σὰ φωτιά, μὲ στήθια δασωμένα,
Μὲ ἓνα σταυρὸ ἴστο χέρι τους καὶ μιὰ καλὴ μαχαίρα,
Ἐπελεκοῦσαν τῆς Τουρκίας τοὺς λύκους νύχτα μ' ἕρα.
Κάθε ἡμέρα πόλεμος, κάθε νυχτιὰ τουφέκι.
Ἀπόστανε τὸ χέρι μὰς ἀπ' τὸ πολὺ πέλεχι.
Ἐκεῖνοι πάρα ἴπεθαναν . . . ἐκοιμήθησαν ὅλοι.
Ἄχ! ἂν ἔξυπνοῦσαν μ'παίναμε γιὰ μιὰ στιγμή ἴστην Πόλι.

Ἄσπριζε τότε, ἄσπριζε σὰν χιόνι φουστάνελλα,
Ἐστὸν Νικο-Γιόρτζα τὸ κορμί, τοῦ Γρίβα, τοῦ Τσαβέλλα.
Χρυσὸ τσαπράζι, δρόνταραν ἴστα στήθια τοῦ Μιλλιῶνη.
Οἱ δόκιοι δὲ φορούσανε στενά τοῦ Κατσαντώνη.
Τῆρα καιρὸς ποῦ πέρασε, τῆρα καιρὸς ποῦ πάει!!
Ὁ Κλέφτης κ' ἡ Ἐλευθερία κοιμῶνταν πλάι, πλάι.
Τὸ καριοφύλι ἀκούες ἐδῶ κ' ἐκεῖ νὰ πέφτει,
Καὶ κάθε ράχη ἐκρούπε Ἀρματαλὸ καὶ Κλέφτη . . .
Παιδιά! ἂν τότε σμίγανε σὲ μιὰ σημάδι ὅλοι,
Μὰ τὸ σταυρὸ ποῦ προσκυνῶ, τοὺς πέρασε τὴν Πόλι.

Εὐπνα, καθυμμένη λεβεντιά! σοιχειώσου Κώστα Πάλλα!
Θανάτη Διάκο, πρόβαλε ραβόλα, Μπουκουβάλα.
Εὐπνα, μικρὸ Χορμόπουλο, πετάξου, γέρο Νάτο,
Ἄνδρουτσο, ζώσου τ' ἄματα, καθάλλα Καρατάσο!
Πάλι τουφέκι ἀνοίξε . . . ἐβγάτ' ἀπ' τὰ κλαδιά σας,
Καὶ ἴστων σπαθῶν σας βάλτε τὸν ἴκιο τὰ παιδιὰ σας.

Ἀφήσετε τὴ μαύρη γῆ, τὴ λαγκαδιά, τὸ βράχο,
 Κ' ἐλάτε, μὴν ἀφίνετε τὸ Δῆμό σας μονάχο...
 Ἐύπνησε, στράτευμα νεκρὸ, ἀναστηθήτε ὅλοι,
 Ὁ Γέρο-Δῆμος σας με σὰς θὰ ἔμπῃ μέσα ἴσθην Πόλι!

Σωριάζεται ὁ γίγαντας, τὸν ἔφαγε τὸ κρῖμα
 Χαράζει, κι' ὁ βρυκόλακας ἠμυρίσθηκε τὸ μνημα.
 Κ' ἐσεῖς ἀκόμη στέκεσθε, παιδιὰ δυστυχισμένα;
 Σαπίζει ὅποιος κἀθεταί με χέρια σταυρωμένα.
 Ἄντροπή, παιδιὰ, ἴσα νειάτα σας, ἄντροπή ἴση λεβεντιά σας!
 Ἀκόμα μιὰ δὲν ἄκουσε ὁ Τούρκος τουφεκιά σας.
 Ἄχ' θυμηθῆτε αἰμά μας πῶς εἴστε καὶ καρδιά μας;
 Ἀφήστε τὰ βιβλία σας, ζωσθήτε τὰ σπαθιά μας,
 Καὶ τρέξετε ἴσθην Ἡπειρο, ἴσθην Θεσσαλία ὅλοι.
 Εἶναι δική μας, βρὲ παιδιὰ, ἡ ἔξακουσμένη Πόλι!

Τὸ εἶδατε ἀκόμη χθές, ἡ Κρήτη, μοναχὴ της,
 Ἐπάλαψε με τὴν Τουρκιά, με μόνο τὸ σπαθί της.
 Φωτιά κι' Ἀράπης καὶ Τουρκιά καὶ πείνα τὴ χτυποῦσε,
 Κι' αὐτὴ κρατοῦσε τ' ἄρματα, κι' αὐτὴ δὲν προσκυνοῦσε.
 Ἄπ' τὴ Φραγκιά βοήθεια δὲν πρόσμενε ἐκείνη,
 Γιατί τὴν ἔμαθε καλὰ καὶ ἔξερε πῶς τὴ δίνει...
 Καὶ σεῖς, ἐλευθέρᾳ παιδιὰ, ἀπ' τὸ σχολεῖο ἔγαλμένα,
 Ἐλευθεριὰ προσμένετε ἀπ' τὴ Φραγκιά καυμμένα;
 Εἰς τὸ σπαθί σας ἔρρίσκεται γιὰ ξεσπαθῶστε ὅλοι,
 Καὶ πάμε ἀπ' τὸν ἀπιστο νὰ πάρωμε τὴν Πόλι!

Ἐμεῖς θεοὶ τὴν πάρωμε, ἐμεῖς καὶ ὄχι ἄλλοι.
 Ποιοὶ εἶν' αὐτοὶ ποῦ σήκωσαν ἀπάνω τὸ κεφάλι,
 Ποιοὶ Σέρβοι καὶ ποιοὶ Βούλγαροι καὶ ποιοὶ Ἐρζεγοβίνοι;
 Χωρὶς τὴ φουστανέλλα μας ἔμπορεῖ φωτιά νὰ γείνη;
 Ἄν ἡ ψυχὴ τους ἔξυπνησε καὶ φῶς ζητοῦνε ὅλοι,
 Τὸ φῶς δὲν θὰ τοὺς δώσουνε οἱ Φράγκοι κ' οἱ Χαχόλοι!
 Δὲν δίνει ἥλιο ἢ νυχτιά κ' ἐλευθεριὰ οἱ Ρῶσοι.
 Ὅ,τι δὲν ἔχει ποῖος ἔμπορεῖ ἴσθην ἄλλοι νὰ δώση;
 Ἐλευθεριὰ ἂν θέλουνε, μ' ἐμᾶς ἄς σμίζουν ὅλοι.
 Ἐμεῖς θεοὶ πατήσωμε τὸν Τούρκο μέσ' ἴσθην Πόλι!

Ἰσθην Πόλι! ἴσθην Ἁγία Σοφιά! Γιατί, γιατί, παιδιὰ μου,
 Μὲ τῶνομά της μοναχὰ φτερόνεται ἡ καρδιά μου;
 Τὸν Ἁγιο Τάφο προσκυνῶ ἀπὸ μακρὰ με πόνο,
 Μὰ Ἁγιο Τάφο μου ἐγὼ τὴν Πόλι ἔχω μόνο...
 Πρῶτα ἴσθην Πόλι κ' ἔστερα ἴσθην Ἁγιο Τάφο πάτε.
 Παιδιὰ! ἀνίσως δὲν τὴν δῶ, νὰ μοῦ τὴ χαιρετάτε...
 Ἀνάψετε ἓνα κερὶ ἀκόμη καὶ γιὰ μένα,
 Εἰς τὴν Ἁγία Τράπεζα, παιδιὰ εὐτυχισμένα.
 Κι' ἄς κράξῃ ἓνα ἀπὸ σὰς ὅταν θὰ ἔμπῃτε ὅλοι.
 Ὁ Γέρο-Δῆμος μοναχὰ δὲν ἔμπῃκε μέσ' ἴσθην Πόλι.

Μὰ δὲν πεθαίνει εὐκολὰ ὁ Δῆμος, δὲν πεθαίνει,
 Καὶ ἡ ψυχὴ του δύσκολα ἀπ' τὸ κορμί του βγαίνει!
 Θὰ τὴν κρατήσω τὴν ψυχὴ ἴσθην δόντιά μου ἀπάνω.
 Ἰσθην στρώμα δὲν τῶχω σκοπὸ, ὀλόρθος θὰ πεθάνω...
 Θέλω τὸ χάρο νὰ τὸν ἔρω σὲ μάχη ἀναμμένη.
 Πόση Τουρκιά, μωρὲ παιδιὰ, πόση Τουρκιά πεθαίνει
 Χωρὶς σπαθί ἐλληνικὸ, δικό μας γιαταγάνι!...
 Μᾶς κλέβ' ὁ Χάρος κι' ὁ ἔχθρος ἀπ' ἄλλον θὰ πεθάνῃ...
 Ζωσθήτε δαμασκί σπαθί, ἄρματωθῆτε ὅλοι,
 Καὶ ξέρ' ὁ Δῆμος ἀπὸ ποῦ πηγαῖνουνε ἴσθην Πόλι!

ΑΧ. ΠΑΡΑΣΧΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΜΕ ΜΟΝΟΝ 10 ΦΡΑΓΚΑ

Ὁ ἐν Βιέννῃ ἐμπορικὸς οἶκος δίδει τὰ ἐξῆς πράγματα.

Ἐν κομφὸν μεταξίνον πανεράκι ἐκ Βιέννης (nouvaute Angot) διὰ κυρίαν. — Μίαν κομφωτάτη μηχανὴν διὰ ῥάψιμον ἐκ Βιέννης με σ υ ρ τ ἄ ρ ι, με μαξιλαράκι διὰ τὰς βελόνας καὶ ὀρθόγωναις βελόνας χρυσομέναις. — Δώδεκα χουλιάρια τὰ ὅποια μένουσιν ἄσπρα. — Μίαν λαμπρὰν πίππαν ἀπὸ ἄφρο με τὴν θήκην της ἀπὸ ἀργυροειδὲς Μάκρον. — Ἐν κομφωτάτον λεύκωμα (album) διὰ φωτογραφίας κεκοσμημένον με χρυσόν. — Μίαν γαρνιτούραν διὰ κύριον καὶ κυρίαν ἀποτελουμένην ἀπὸ 5 πλήρεις συλλογὰς κομβίων δι' ὑποκάμισα καὶ μανικέττια ἐκ μετάλλου χρυσομένου. — Μίαν ἄλυσσον χρυσομένην διὰ κύριον ἢ κυρίαν. — Ἐν φουρνιμέντο πλήρες (nouvaute Angot) ἀποτελούμενον ἀπὸ καρφίτζα καὶ σκουλαρίκια. — Δύο λαμπρὰ δακτυλίδια (nouvaute Marquise) με πέτραν ὡσαν ἀδάμας κεχρυσωμένα. — Δύο κηροπήγια (σαμπάνια) διὰ τὴν τράπεζαν ἀπὸ τὸ καλλίτερον ἀργυροειδὲς Πανφόν. — Ἐν ὀρολόγιον (gabinetto) τὸ ὅποιον εἶναι πάντοτε ἀ κ ρ ι β ῆ σ τ α τ ο ν. — Μίαν θήκην διὰ τὰ τοιγάρᾳ ἀπὸ ἄφρον καὶ ξύλον κεντημένον. — Ἐν κομφωτάτον ῥιπίδιον—ὀμπρέλα, διὰ κυρίαν (novità Viennese) ἐξεργασμένον μετὰ πολλῆς τέχνης.

Πάντα ταῦτα εἰργασμένα μετ' ἀκριβείας, λεπτότητος καὶ κομφωτήτος, κοστίζουσι ὅλα ΟΜΟΥ ΜΟΝΟΝ 10 φράγκα καὶ πωλοῦνται παρὰ τῆς Industriehalle Wienne, Prater strasse 16.

Πλειότεραι πληροφορίαι ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν ἐταιρίαν τῆς Ἀθηναϊκῆς Δημοσιότητος.

[B. 298—ε.]

Υδατα Κυλλήνης

τοῦ 1877

(ἐκ τῆς πηγῆς πληρωθέντα)

Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τε τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐν Ἀθήναις φαρμακεῖον ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΙΣΑΑΚΙΔΟΥ.

[B' 247—λε.]

ΦΡΑΟΥΛΑ ἀρίστης ποιότητος πωλεῖται εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ φωτογραφείου τοῦ κ. Π. Μωραΐτου ὀπωροπωλεῖον τοῦ Κωνστ. Ζαμπέτα. Τιμὴ ἐκάστης ὀκάς δρ. 4. [B' 282—κς'.]

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΠΝΩΝ

τοῦ

ΓΕΝΙΤΖΕ

Τοιοῦτον ἐργοστάσιον ἰδρύθη κατεργαζόμενον ἀποκλειστικῶς τὰ φημιζόμενα καπνὰ τῆς Τουρκίας τοῦ Γενιτζε ἀθῶα καὶ ἀδόλα.

Πρὸς εὐκολίαν πάντων τὸ ἐργοστάσιον κατήρτισεν δύο ἀποθήκας (depôts). Μίαν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κυρίου Ν. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΥ, πλησίον τῆς Ἁγίας Εἰρήνης καὶ ἀπέναντι τῆς Πρωτοφυλακῆς καὶ ἑτέραν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. ΑΒΕΝ, ἀπέναντι τοῦ βασιλικοῦ σταθμοῦ.

Σιγαρέτα πρώτης ποιότητος κατασκευαζόμενα με χάρτην Job ἢ χιλιάς δραχ. 30, ἴσθην δραχ. 1.50 τὰ 50 σιγαρέττα.

Δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὰς ἰδίας ἀποθήκας διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ εἰς μεγάλας ποσότητας. [B' 302—ζ'.]

ΤΥΠΟΙΣ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ